

Pastorală la praznicul Nașterii Domnului din anul mântuirii 2011

†GURIE,

prin harul lui Dumnezeu,
Episcop al Devei și al întregii Hunedoare,
Preacucernicului cler,
Preacuviosului cin monahal și
Dreptmăritorilor creștini:
Sfântă binecuvântare arhierească din
străvechea Cetate a Devei!

Care putere contează cu adevărat?

Iubiți credincioși,

Oamenii, dintotdeauna, au fost fascinați de putere. Leit-motivul reflecției noastre aș dori să fie tocmai această întrebare: *Care putere contează cu adevărat?*

Când vorbim despre putere, prima dată gândul ne duce la Puterea militară, a forței fizice, a războiului, a armelor. Mântuitorul însă nu a fost adeptul acestei puteri. ^atim aceasta în mod cert din episodul biblic cu Malhus. În Grădina Ghetsimani, Sfântul Petru a vrut să răspundă puterii fizice cu agresivitate, violenței cu violență, și a tăiat urechea lui Malhus, sluga arhiereului dușmănos, cu unica sabie pe care o dețineau. Mântuitorul nu a suportat vătămarea și vărsarea de sânge și a lipit la loc urechea tăiată. Pe deasupra, l-a apostrofat pe Petru: „Crezi că n-aș putea să-L rog pe Tatăl Meu, Care Mi-arpune îndată la îndemână mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?” (Matei 26, 53).

Iată o minune biblică ignorată de către exegeți și chiar de predicatori, pentru că este strecurată în iureșul evenimentelor pre-pascale. În Săptămâna Patimilor, densă în evenimente cruciale pentru mântuire, Malhus este beneficiarul unei minuni discrete. Biblia nu insistă asupra urmărilor în plan interior a acestei minuni: a rămas Malhus slugă supusă pe mai departe arhiereului care-l dușmănea pe vindecătorul Său instantaneu? Iată deci că Mântuitorul a dezavuat puterea militară și nu a purtat niciodată în viața Sa armă!

Iubiți frați și surori,

Ne vom întreba deci din nou: *Care putere contează cu adevărat?*

Există și o putere politică, mult râvnită de unii oameni. Ea înseamnă să ai forță decizională, să dorești să te situezi la un etaj cât mai înalt al structurilor publice, să ai mare autoritate în viața socială. ^ai-a dorit Mântuitorul această putere? NU! El a preferat să rămână un anonim social, o persoană fizică promotoare a unei revoluții interioare. În vremea ispitirii Sale, spune Sfânta Scriptură, Mântuitorul a acceptat să fie dus de Satana pe un munte foarte înalt, unde i s-au arătat toate împărățiile lumii și Satana l-a spus: „Pe toate acestea Ți le voi da Ție, dacă mi Te vei închina mie!” Satana vorbea de parcă toate împărățiile erau ale lui. Sau doar pretindea ceea ce de fapt nu avea? Indiferent de răspuns, Mântuitorul a fost extrem de ferm: „Înapoia Mea, Satano! Căci scris este: „Domnului Dumnezeului Tău să te închini și Lui singur să-i slujești!”.

Ne întrebăm deci din nou: *Care putere contează cu adevărat?*

Există o putere economică, pe care mulți o râvnesc și în zilele noastre. Aceasta înseamnă să fii bogat, să ai mult mai mult decât poți consuma, și aceasta din precauție, pentru a avea garanții de viitor. Mulți și astăzi îl invidiază pe bogatul din Evanghelie căruia i-a rodit țarina și mulți își doresc să spună exact precum acesta: „Suflete, ai multe bunătăți, strânse pentru mulți ani! Mănâncă, bea, veseleşte-te!”. Deși Evanghelia aceasta este citită în biserici de două mii de ani, ea nu a penetrat profund mentalul colectiv și, de aceea, foarte mulți astăzi jinduiesc după poziția de confort material a bogatului din Evanghelie.

Mântuitorul însă a refuzat și puterea economică. El avea doar hainele de pe El! ^ai a spus: „Vulpile au vizuini și păsările cerului cuiburi, dar Fiul Omului nu are unde să își plece capul!”.

În lumea noastră postmodernă, această putere, economică, se pare că a devansat-o pe cea militară. Unele state, chiar dacă nu sunt puteri militare, dacă sunt însă puteri economice sunt luate mult în seamă pe plan internațional. De exemplu, România nu este o putere nucleară, dar este situată, în prestanță, mult deasupra unor state care sunt puteri nucleare, precum India.

Iubiți fii întru Hristos,

Ne vom întreba deci din nou: *Care putere contează cu adevărat?*

Mulți oameni își doresc să fie personalități de mare calibru cultural-intelectual. ^ai aceasta este o putere! Puterea și prestanța intelectuală! Ea este exercitată cu precădere în spațiul academic și de învățământ. Ea presupune să te exersezi în planul cerebral-rațional, neglijând încărcătura emoțională a raționalului. Astfel, unii devin promotorii unei raționalități aride, sterpe, uscate, care nu conduce la inimă, ci se blochează în cerebral!

Noi trebuie să știm că Mântuitorul n-a fost exponent de vârf al vieții intelectuale a propriilor vremi a vorbit simplu, în pilde concrete, adresându-se precădere nivelului mediu și submediu al epocii sale. În plus, nu a căutat să fleteze elita culturală a vremii Sale. Cu alte cuvinte, nu și-a dorit nici această putere!

El știa că rațiunea trebuie să conducă la inimă. El ne-a învățat să fim adepții unei gândiri pilotate de sentiment. Mîntea trebuie permanent să își caute argumente pentru a iubi, nu pentru a urî!

Dreptmăritori creștini,

Ne vom întreba deci din nou: *Care putere contează cu adevărat?*

Există o putere care se dobândește doar în Biserică. Există o putere pe care o primește doar cel care participă la viața liturgică a Bisericii: PUTEREA DE A IUBI. Ea este forța afectivă.

Trăim într-o lume în care există atâția oameni neputincioși în a iubi. Ei urăsc facil și cu putere, cu îndârjire, dar nu pot iubi cu sinceritate. Sunt sterilizați din punct de vedere afectiv. Puterea de a iubi vine de dincolo de lume, din Dumnezeu. El este Ființa generatoare de iubire. Noi nu suntem izvoare ale iubirii, ci doar canale ale ei. De aceea uneori suntem goi de iubire, inclusiv față de cei apropiați, de cei ce ne sunt familiali.

Iubiți credincioși,

Mântuitorul Hristos, Domnul Puterilor, a venit în lume să reverse între oameni această putere. Aceasta este unica putere care contează cu adevărat!

Ziua de astăzi ne face o invitație tuturor: să ne autoevaluăm puterea de a iubi. Suntem noi puternici în iubire, precum dorește Mântuitorul, sau dimpotrivă, suntem neputincioși, chiar incapabili de a iubi, și ne enervăm și ne certăm cu ușurință, pierzându-ne controlul la cel mai mic afront?

În cer, vom fi ierarhizați după puterea fiecăruia de a iubi. În rai, precum vedem în picturile din biserici, este o ordine desăvârșită, este o armonie totală, o etaj are clară; nu este haos precum în iad. Suntem așezați pe etaje și trepte, în funcție de potențialul afectiv la care am ajuns până în clipa morții. ^ai fiecare vom recunoaște că suntem exact la locul pe care-l merităm, precum într-un puzzle cosmic: la etajele superioare o să vedem oameni pe care-i cunoașteam de pe pământ și care știm că au iubit (și ne-au iubit) mai mult decât noi. Iar mai jos decât noi vom vedea oameni care au fost mai mărunți decât noi în iubire.

Dumnezeu să ne dea unica putere care contează cu adevărat înaintea Lui: puterea de a iubi, spontan, sincer, cu „pathos” și cu smerenie!

Praznicul Nașterii și cel al Botezului Domnului, cât și Anul Nou să reverse peste viață și casele Dumneavoastră belșug de binecuvântare, bucurii și toate cele spre mântuire.

LA MULȚI ANI!

† GURIE,
Episcopul Devei și al Hunedoarei